

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13276 *Reial decret llei 16/2017, de 17 de novembre, pel qual s'estableixen disposicions de seguretat en la investigació i l'explotació d'hidrocarburs en el medi marí.*

I

La producció d'hidrocarburs en el medi marí té un paper rellevant en el subministrament energètic internacional; al mateix temps, les perspectives tecnològiques permeten explotar jaciments en condicions cada vegada més adverses i remotes. D'altra banda, els accidents i incidents ocorreguts en el passat confirmen la necessitat de seguir millorant les pràctiques i de reduir els riscos associats a aquesta activitat. En aquest sentit, prenent com a referència les millors pràctiques existents en cada moment, les operacions relacionades amb la perforació de sondejos de recerca i amb l'explotació d'hidrocarburs en el medi marí tenen un perfil de risc que s'ha de gestionar adequadament de manera que els riscos d'accidents greus es redueixin fins al nivell més baix raonablement possible. Només d'aquesta manera s'aconsegueix mantenir la confiança dels ciutadans i, subsegüentment, preservar la seguretat de proveïment. Amb aquesta finalitat, s'ha aprovat la Directiva 2013/30/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juny de 2013, sobre la seguretat de les operacions relatives al petroli i al gas mar endins, i que modifica la Directiva 2005/35/CE.

La Directiva estableix una sèrie de mesures per reduir la freqüència d'aquests accidents i, en cas que succeeixin, limitar-ne les conseqüències establint unes condicions de seguretat mínimes per a l'exploració i explotació d'hidrocarburs en el medi marí. D'una banda, es reforcen les exigències als operadors i titulars de permisos de recerca i concessions d'explotació pel que fa a les seves exigències de capacitat tècnica, capacitat econòmica i protocols de funcionament basats en la gestió sistemàtica del risc. En particular, adquireix una rellevància especial l'informe de riscos greus que es concep com un document dinàmic que ha de garantir la reducció del risc a un nivell acceptable prenent com a referència les millors tècniques disponibles en cada moment, així com els dictàmens d'un verificador independent que ha de supervisar el projecte al llarg del seu cicle de vida. No obstant això, en cas que succeeixi un accident, els mitjans i procediments necessaris han d'estar preparats per al seu desplegament immediat, atès que s'exigeix l'assumpció de les responsabilitats civils i mediambientals que siguin procedents.

La Directiva utilitza termes que s'han d'adaptar als que s'estan utilitzant àmpliament en l'ordenament intern. D'una rellevància especial és el terme d'exploració que, de conformitat amb la Directiva 94/22/CE, atorga un dret exclusiu per efectuar prospeccions o exploracions o produir hidrocarburs en una zona geogràfica concreta. Atès que la figura de l'autorització d'exploració en el nostre ordenament jurídic no atorga un dret exclusiu ni habilita el titular a la perforació de sondejos, s'utilitza en el seu lloc el terme recerca, i es requereix que les disposicions d'aquest Reial decret llei han de ser aplicables a permisos de recerca i concessions d'explotació d'hidrocarburs en el medi marí.

També conté disposicions destinades a la figura de l'Autoritat Competent per a la Seguretat de les Operacions Marines en matèria d'hidrocarburs (d'ara endavant, ACSOM) que ha d'adaptar el seu disseny organitzatiu, tant per garantir la seva objectivitat i independència en l'avaluació dels projectes de la seva competència com per reforçar la seva capacitat tècnica, de manera que sigui possible una validació correcta d'aquests sobre la base d'una anàlisi prèvia rigorosa dels riscos i de la inspecció sistemàtica.

Per mitjà d'aquest Reial decret llei es porta a terme una bateria de modificacions sectorials amb rang legal que permetin un enfocament coordinat.

II

La realització de treballs de recerca i producció d'hidrocarburs requereix un procediment de control administratiu de doble volta. En primer lloc, es requereix la titularitat d'un permís de recerca o d'una concessió d'explotació d'hidrocarburs i, posteriorment, una autorització administrativa específica en què es valorin les circumstàncies concretes que hi concorren amb implicacions per a la seguretat de les persones, els béns i el medi ambient.

La Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, se centra en la primera fase de concessió administrativa de caràcter purament demanial, mentre que aquest Reial decret llei té per objecte principal el control tècnic dels projectes marins. En aquest sentit, la Directiva requereix que no hi hagi conflictes d'interès entre els òrgans competents per efectuar aquestes funcions.

Així, l'ACSOM ha d'assumir, almenys, les funcions que la Directiva encomana i, en tot cas, ha d'actuar d'acord amb els principis de transparència i independència davant de decisions alienes a la seguretat dels projectes que avalui i inspeccioni. A aquests efectes, se'l faculta no només per requerir millores, sinó també per suspendre les operacions en els casos en què els resultats dels seus controls no siguin satisfactoris. Finalment, se l'habilita per ser informada sobre les circumstàncies concretes d'accidents greus fora de l'àmbit de les aigües de la Unió en què estiguin involucrades companyies espanyoles.

D'altra banda, s'introdueixen els conceptes d'operador en el medi marí, anomenat operador a la Directiva, i propietaris d'instal·lacions no destinades a la producció, que han de dur a terme les seves activitats sobre la base d'una política corporativa que situï la seguretat de les persones, els béns i el medi ambient com a premissa bàsica i prèvia a qualsevol altra.

Així mateix, es consolida la figura del verificador independent com l'auditor de caràcter tècnic que supervisa el disseny del projecte i assenyala les modificacions oportunes quan no es garanteix la consideració de tots els riscos del projecte.

III

Com s'ha indicat, la Directiva té un caràcter horitzontal marcat les mesures de la qual afecten també el procediment per a l'atorgament de permisos de recerca i concessions d'explotació d'hidrocarburs. En el capítol II del Reial decret llei, es recullen les disposicions relatives a l'atorgament de permisos de recerca i concessions d'explotació. Destaca en particular la possibilitat que, en cas necessari, es consulti l'ACSOM tant en relació amb l'atorgament del títol demanial com a l'hora de fer la valoració de la capacitat dels sol·licitants per complir les obligacions derivades d'aquest Reial decret llei, en particular, la seva capacitat tècnica i financera per assumir les responsabilitats que es puguin derivar de l'execució de les seves operacions en el medi marí i costaner sensible des del punt de vista ecològic.

Així mateix, i sense perjudici del que estableix la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, es defineix el concepte d'operador en el medi marí als efectes de l'aplicació d'aquest Reial decret llei, al nomenament del qual es pot oposar l'òrgan competent per a la tramitació de les sol·licituds de permisos de recerca i concessions d'explotació, prèvia consulta a l'ACSOM.

D'altra banda, s'especifiquen les obligacions dels titulars de permisos de recerca i concessions d'explotació en el medi marí, que han de prendre totes les mesures que estiguin raonablement al seu abast per assegurar que l'operador en el medi marí compleix els requisits, exerceix les seves funcions i compleix les seves obligacions en virtut del que disposa el Reial decret llei. Així, quan l'operador en el medi marí ja no tingui la capacitat de complir els requisits exigits, el titular ha d'assumir la responsabilitat de la realització de les obligacions de què es tracti.

D'aquesta manera, la responsabilitat primària en matèria de seguretat s'assigna a l'operador en el medi marí o, si s'escau, al propietari, a qui correspon adoptar les mesures oportunes en cada moment, i arribar a suspendre els treballs quan les circumstàncies ho aconsellin sense necessitat que una autoritat externa hagi d'arribar a intervenir. Aquesta política ha de ser comuna per a totes les seves operacions mundials, i es minimitza així qualsevol possibilitat de risc moral associat a les regions amb menys capacitat de supervisar aquestes operacions.

Així mateix, s'especifica que les operacions relatives a instal·lacions destinades i no destinades a la producció no han de començar o no es poden continuar sense l'acceptació de l'informe de riscos greus per part de l'ACSOM. Aquesta acceptació no suposa en cap cas el traspass de la responsabilitat a l'ACSOM.

D'altra banda, s'estableixen disposicions específiques en relació amb els plans interns d'emergència i els plans externs d'emergència associats a les operacions en el medi marí relacionades amb el petroli i el gas.

Així mateix, s'adequa el règim sancionador al que disposa la Directiva, i s'introdueixen nous tipus específics d'infraccions derivats de l'incompliment del que preveu aquest Reial decret llei.

IV

En nom de la proporcionalitat i de l'eficiència, la disposició addicional primera del Reial decret llei, relativa a l'autoritat competent, l'ACSOM, desplega l'excepció que estableix l'article 8.3 de la Directiva per als estats membres amb un nivell baix d'operacions relatives al petroli i al gas mar endins. Es determina que no és necessària la constitució d'un òrgan específic que assumeixi les funcions de l'ACSOM, sempre que s'estigui en el supòsit d'excepció de la Directiva, atès que se n'assumeixen les funcions, enumerades tant a la Directiva com a l'article 10 d'aquest Reial decret llei, pel Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital i per la resta de ministeris amb competències en matèria de medi ambient, marina mercant, seguretat industrial, treball, seguretat social i prevenció de riscos laborals, segons que correspongui. En aquest sentit, es preveu l'habilitació dels mecanismes necessaris per evitar possibles conflictes d'interès en l'exercici de les seves funcions. D'altra banda, s'estableix en aquesta addicional que, en el supòsit que el nombre d'instal·lacions ateses normalment sigui igual o superior a sis, es constitueix l'ACSOM en matèria d'hidrocarburs.

D'altra banda, la disposició addicional segona preveu l'aplicació de les obligacions de la llei, en el que sigui procedent per raó de les funcions encomanades, als qui exerceixen, en virtut d'una disposició legal, l'administració d'instal·lacions que s'hi hagin associat.

El Reial decret llei continua amb una disposició transitòria que estableix que els titulars i operadors, tant de concessions d'explotació i d'emmagatzematges subterranis i de permisos de recerca, així com els projectes associats a aquests i les instal·lacions actuals, han de complir el que disposa aquest Reial decret llei en un termini de sis mesos des de la seva data d'entrada en vigor.

V

La transposició en termini de directives comunitàries sempre ha constituït un dels objectius prioritaris establerts pel Consell Europeu. El compliment d'aquest objectiu encara avui és més prioritari tenint en compte el nou escenari dissenyat pel Tractat de Lisboa pel qual es modifiquen el Tractat de la Unió Europea i el Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, per als incompliments de transposició en termini, per als quals la Comissió Europea pot demanar al Tribunal de Justícia de la Unió Europea la imposició de sancions econòmiques importants de manera accelerada (article 260.3 del Tractat de funcionament de la Unió Europea [TFUE]).

Espanya acumula en aquests moments un retard en la transposició de la Directiva 2013/30/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juny de 2013, sobre seguretat de les operacions relatives al petroli i al gas mar endins, i que modifica la Directiva 2004/35/CE (la Directiva, d'ara endavant), que s'hauria d'haver transposat a l'ordenament intern abans del 19 de juliol de 2015. La seva incorporació a l'ordenament jurídic intern requereix almenys una norma amb rang de llei, la demora de la qual implica un risc de multa sobre la base del que estableix l'article 260.3 del TFUE.

Davant la gravetat de les conseqüències de seguir acumulant retard en la incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva esmentada, és necessari acudir a l'aprovació d'un reial decret llei per procedir a la seva transposició, fet que ha de permetre tancar els procediments d'infracció oberts i amb això evitar la imposició de sancions econòmiques a Espanya.

Per tot això, concorren d'aquesta manera les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent, que constitueixen el pressupost habilitador exigint al Govern per l'article 86.1 de la Constitució espanyola per dictar decrets llei, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional: una situació de necessitat fonamentada en un supòsit de fet concret, en aquest cas la urgència per transposar la norma comunitària a l'ordenament jurídic intern, per evitar les conseqüències sancionadores dels procediments d'infracció en curs; la urgència de les mesures que s'han d'aplicar respecte a aquesta situació de necessitat, que no es pot atendre acudint al procediment legislatiu d'urgència; i l'existència d'una connexió entre la situació d'urgència definida i les mesures concretes adoptades per afrontar-la.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 17 de novembre de 2017,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquest Reial decret llei té per objecte establir els requisits mínims que han de complir les operacions relacionades amb la recerca i l'explotació d'hidrocarburs en el medi marí, per prevenir accidents greus i limitar-ne les conseqüències.

2. Mitjançant aquest Reial decret llei s'articulen els principis d'actuació per aconseguir que les operacions esmentades en el medi marí es portin a terme sobre la base d'una gestió de riscos sistemàtica de manera que els riscos residuals d'accidents greus es puguin considerar acceptables.

Article 2. *Àmbit d'aplicació i definicions.*

1. Les disposicions d'aquest Reial decret llei són aplicables, exclusivament en el medi marí, als permisos de recerca d'hidrocarburs i a les concessions d'explotació siguin aquestes de jaciments d'hidrocarburs o d'emmagatzematge subterrani per a aquests, així com a les operacions associades a aquells.

Aquestes operacions en el medi marí han d'incloure totes les activitats relatives a la recerca i producció de petroli o gas associades a una instal·lació o una infraestructura connectada, inclosos el disseny, la planificació, la construcció, l'explotació, el desmantellament i l'abandonament definitiu d'aquesta, i ha d'estar exclòs el transport de petroli i gas de costa a costa.

2. Als efectes d'aquest Reial decret llei, s'entén per:

a) instal·lació, una estructura estacionària fixa o mòbil, o una combinació d'estructures permanentment interconnectades per ponts o altres estructures, utilitzades per a operacions relacionades amb la recerca i l'explotació d'hidrocarburs en el medi marí o en connexió amb aquestes operacions; això ha d'incloure les unitats mòbils de perforació en el medi marí només quan estiguin estacionades en aigües situades en el medi marí als efectes de perforació, producció o altres activitats associades amb operacions en el medi marí.

b) infraestructura connectada dins de la zona de seguretat o dins d'una zona propera a més distància de la instal·lació:

1r qualsevol pou i estructures associades, unitats i dispositius complementaris connectats a la instal·lació en el medi marí;

2n qualsevol equip o obres situades sobre l'estructura principal de la instal·lació o fixades a aquesta;

3r un oleoducte, gasoducte o equip adossat a la instal·lació.

c) El medi marí comprèn les aigües interiors, el mar territorial, la zona econòmica exclusiva i la plataforma continental, inclosos el llit i el seu subsòl, sobre els quals el Regne d'Espanya exerceix sobirania, drets sobirans o jurisdicció d'acord amb els tractats internacionals i la legislació vigent.

3. En el supòsit que els permisos de recerca o les concessions d'explotació continguin, a la par, àrees situades en el medi terrestre i àrees situades en el medi marí, aquest Reial decret llei els és aplicable únicament en cas que es prevegi l'execució d'operacions associades a aquests que es portin a terme en el medi marí.

4. En el que particularment no preveuen aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament i execució, cal atènyer-se al que disposen la legislació d'hidrocarburs, la legislació ambiental, la legislació de seguretat industrial, la legislació de treball, seguretat social i prevenció de riscos laborals i la legislació sobre seguretat i salvament de la vida humana al mar i de lluita contra la contaminació marítima.

CAPÍTOL II

Disposicions relatives a permisos de recerca i concessions d'explotació d'hidrocarburs en el medi marí

Article 3. Requisits de seguretat i medi ambient per a l'atorgament o la transmissió de permisos de recerca i concessions d'explotació en el medi marí.

1. Prèviament a l'atorgament o a la transmissió, total o parcial, de permisos de recerca o concessions d'explotació d'hidrocarburs, s'ha de tenir en compte la capacitat dels sol·licitants per complir els requisits aplicables a les operacions en el medi marí que preveu el marc del títol demanial corresponent, de conformitat amb el que preveuen aquest Reial decret llei i la restant normativa que li sigui aplicable.

2. Durant l'avaluació de la capacitat tècnica i financera del sol·licitant d'un permís de recerca o d'una concessió d'explotació, s'han de valorar els aspectes següents:

a) el risc, els perills i qualsevol altra informació útil associada a la zona objecte de l'atorgament en qüestió, inclusivament, quan sigui procedent, el cost econòmic, social i ambiental que suposa el deteriorament del medi marí;

b) la fase precisa de les operacions en el medi marí;

c) les capacitats financeres del sol·licitant, en particular, la seva garantia financera per assumir les responsabilitats que es puguin derivar de les operacions relacionades amb la recerca i l'explotació d'hidrocarburs en el medi marí i

d) la informació de què es disposi relativa al comportament previ del sol·licitant pel que fa a la seguretat i el medi ambient, fins i tot en relació amb accidents greus, en la mesura en què sigui adequat a les operacions per a les quals s'hagi sol·licitat el títol demanial.

L'Autoritat Competent per a la Seguretat en les Operacions Marines en matèria d'hidrocarburs (d'ara endavant, ACSOM), si s'escau, pot ser consultada abans de l'atorgament o la transmissió d'un permís de recerca o d'una concessió d'explotació en el medi marí.

3. Addicionalment al que ja estableix la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, el sol·licitant ha d'acreditar que s'ha constituït, o s'ha de constituir, una garantia suficient per cobrir les responsabilitats mediambientals que es podrien derivar de l'execució de les seves operacions, que han d'incloure tant les mesures de prevenció com les de reparació.

A aquests efectes, es tenen en compte els criteris que estableixen la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, i la seva normativa de desplegament. Aquestes garanties són vàlides i efectives des del començament de les operacions en el medi marí.

En aquest sentit, s'exigeix als sol·licitants un permís de recerca o una concessió d'explotació en el medi marí, que acreditin la seva capacitat tècnica i financera i que presentin tota la informació útil associada a la zona prevista pel títol demanial i la fase precisa de les operacions.

Quan s'avaluïn les capacitats tècniques i financeres del sol·licitant, s'ha de considerar especialment el medi ambient marí i costaner sensible des del punt de vista ecològic, en particular, els ecosistemes que exerceixin un paper important en la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic i les zones marines protegides.

4. El sol·licitant ha de proposar un operador en el medi marí com a part dels requisits per a l'atorgament del títol demanial. Als efectes d'aquest Reial decret llei, s'entén per operador en el medi marí la persona física o jurídica o l'agrupació d'aquestes persones, designada pels titulars per portar a terme operacions, incloses la planificació i l'execució d'una operació en un pou o la gestió i el control de les funcions d'una instal·lació de producció.

Durant la tramitació de l'atorgament o de la transmissió del títol demanial, prèvia consulta a l'ACSOM i en els termes que es defineixin reglamentàriament, es pot objectar el nomenament efectuat pel titular. En cas que es plantegi l'oposició esmentada, el titular ha de nomenar un operador en el medi marí suplent adequat, o bé s'ha de fer càrrec de les responsabilitats de l'operador esmentat en virtut del que disposen aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament.

Article 4. *Obligacions dels titulars de permisos de recerca i concessions d'explotació d'hidrocarburs en el medi marí.*

1. Les instal·lacions destinades a la producció i infraestructures connectades que hi hagi en els permisos de recerca i concessions d'explotació les han d'operar únicament els operadors en el medi marí designats amb aquesta finalitat, de conformitat amb el que disposa l'article 3.4.

2. Els titulars han de demostrar i garantir que l'operador en el medi marí té la capacitat necessària per complir els requisits de les operacions concretes en el marc del títol demanial corresponent.

3. Al llarg de totes les fases de les operacions, els titulars han de prendre totes les mesures que estiguin raonablement al seu abast per assegurar que l'operador en el medi marí compleix els requisits, exerceix les seves funcions i compleix les seves obligacions en virtut del que disposen aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament i execució.

Així mateix, els titulars han de complir totes les mesures que els hagi exigit l'ACSOM per garantir en tot moment la seguretat de les operacions en el medi marí.

4. Quan es consideri que l'operador en el medi marí inicialment designat ja no té la capacitat de complir els requisits que exigeixen aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament, el titular ha d'assumir la responsabilitat de la realització de les obligacions de què es tracti i proposar immediatament un operador en el medi marí substituït.

5. El Ministeri de Foment, d'acord amb la normativa vigent en matèria de navegació marítima, ha d'establir una zona de seguretat de la navegació amb un radi de 500 metres des de qualsevol punt de la vora exterior de les instal·lacions, si bé es pot reduir o estendre més enllà quan s'ajusti a les normes internacionals, que, si s'escau, siguin aplicables.

L'Administració marítima, d'acord amb la normativa vigent en matèria de navegació marítima, ha de restringir o prohibir la navegació en la zona de seguretat establerta per raons de seguretat i protecció marítima, excepte als vaixells i les embarcacions que entrin o romanguin en la zona de seguretat per algun dels motius següents:

- a) en relació amb la instal·lació, la inspecció, l'assaig, la reparació, el manteniment, l'alteració, la renovació o la retirada de qualsevol cable o conducte submarins a la zona de seguretat esmentada o en la seva proximitat;
- b) per a la prestació de serveis o el transport de persones o béns amb destinació a, o en procedència de, qualsevol instal·lació a la zona de seguretat esmentada;
- c) per inspeccionar, sota l'autoritat de l'ACSOM, qualsevol infraestructura connectada a la zona de seguretat esmentada;
- d) amb la finalitat de salvar vides o béns;
- e) per circumstàncies meteorològiques adverses;
- f) en situació de perill o per causa de força major, o;
- g) amb el consentiment de l'operador en el medi marí, del propietari o del mateix Ministeri de Foment.

CAPÍTOL III

Principis de la gestió de riscos relatius a les operacions relacionades amb la recerca i l'explotació d'hidrocarburs en el medi marí

Article 5. Obligacions dels operadors en el medi marí i dels propietaris d'instal·lacions no destinades a la producció.

1. Els operadors en el medi marí de permisos de recerca i de concessions d'explotació a què es refereix aquest Reial decret llei:

a) Han de vetllar perquè s'adoptin totes les mesures adequades per prevenir els accidents greus relatius a les operacions relacionades amb la recerca i l'explotació d'hidrocarburs en el medi marí, i si s'escau, les que l'ACSOM determini.

b) Han de respondre de les seves obligacions en virtut d'aquest Reial decret llei i de qualsevol altra normativa que els sigui aplicable encara que les accions o omissions que donin lloc o contribueixin a accidents greus siguin imputables als contractistes.

c) En cas que es produeixi un accident greu, han d'adoptar totes les mesures adequades per limitar-ne les conseqüències per a la salut humana i el medi ambient.

d) Han de garantir que les operacions relacionades amb la recerca i l'explotació d'hidrocarburs en el medi marí es portin a terme sobre la base d'una gestió de riscos sistemàtica de manera que els riscos residuals d'accidents greus que afectin les persones, el medi ambient i les instal·lacions en el medi marí es considerin acceptables.

e) Qualsevol altra obligació que es determini reglamentàriament.

2. En cas que una instal·lació de producció existent hagi d'entrar o de sortir d'aigües del medi marí, l'operador en el medi marí ho ha de comunicar a l'ACSOM per escrit abans de la data prevista d'entrada o de sortida d'aquesta, sense perjudici d'altres autoritzacions que corresponguin a altres autoritats, especialment la de l'autoritat marítima.

3. Als efectes d'aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament i execució, s'entén per propietari la persona física o jurídica o l'agrupació d'aquestes persones habilitada per controlar l'operació d'una instal·lació no destinada a la producció de petroli i gas.

4. Quan una activitat duta a terme per un operador en el medi marí o per un propietari presenti un risc immediat per a la salut humana o augmenti significativament el risc d'accident greu, aquests han d'adoptar les mesures adequades, i procedir fins i tot a la suspensió de l'activitat corresponent, fins que el perill o el risc s'hagin controlat suficientment. Aquestes mesures les ha de comunicar l'operador en el medi marí o el propietari, si s'escau, a l'ACSOM al més aviat possible.

5. Els operadors en el medi marí i els propietaris han de proporcionar a l'ACSOM i a les persones que actuïn sota la seva supervisió els mitjans logístics necessaris per exercir les seves funcions de recerca, inspecció i qualsevol altra que li encarregui la normativa vigent.

6. Els operadors en el medi marí i propietaris han d'elaborar una política corporativa de prevenció d'accidents greus i aplicar-la en totes les seves operacions en el medi marí, incloent-hi mecanismes de seguiment apropiats amb la finalitat de garantir-ne l'eficàcia, i han de comprendre tant les instal·lacions de producció com les seves instal·lacions no destinades a la producció fora de la Unió Europea.

Article 6. Requisits de remissió d'informació.

L'operador en el medi marí o, si s'escau, el propietari ha de presentar a l'ACSOM, en els termes i terminis que es determinin, els documents següents:

a) la política corporativa de prevenció d'accidents greus o una descripció adequada d'aquesta;

b) el sistema de gestió de la seguretat i el medi ambient o una descripció adequada d'aquests;

c) en el cas d'una instal·lació destinada a la producció prevista, una comunicació del disseny;

- d) una descripció del programa de verificació independent;
- e) un informe sobre riscos d'accidents greus;
- f) en el cas d'un canvi material, inclòs el desmantellament d'una instal·lació, un informe modificat dels riscos d'accidents greus;
- g) el pla intern d'emergència o una descripció adequada d'aquest;
- h) en el cas d'una operació relativa a un pou, comunicació i informació sobre operacions relacionades amb aquest pou;
- i) en el cas d'una operació combinada, una comunicació de les operacions combinades que han de preparar en comú els operadors en el medi marí i propietaris que hi participin;
- j) en el cas d'una instal·lació existent destinada a la producció que s'hagi de traslladar a una nova localització de producció, una comunicació de relocalització;
- k) qualsevol altre document pertinent que sol·liciti l'ACSOM.

Article 7. *Informe sobre riscos d'accidents greus.*

1. Els operadors en el medi marí o els propietaris, segons que correspongui, han d'elaborar, per a cadascuna de les seves instal·lacions, un informe sobre riscos d'accidents greus. Durant la preparació d'aquest informe s'han de consultar els representants dels treballadors.

2. Els informes de riscos d'accidents greus de les instal·lacions els ha d'acceptar l'ACSOM de conformitat amb el que disposen aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament.

A aquests efectes s'entén com a acceptació, en relació amb l'informe sobre riscos greus, la comunicació per escrit de l'ACSOM a l'operador en el medi marí o, si s'escau, al propietari, que l'informe esmentat compleix els requisits que estableixen aquest Reial decret llei i els que es determinin reglamentàriament. Aquesta acceptació no suposa en cap cas el traspàs de la responsabilitat a l'ACSOM.

3. En cap cas no es poden iniciar o reprendre operacions relatives a les instal·lacions destinades i no destinades a la producció, portar-hi a terme modificacions o procedir-ne al desmantellament mentre l'ACSOM no hagi acceptat l'informe corresponent de riscos greus o la modificació d'aquest, segons que correspongui.

Adicionalment a això, en el cas particular d'operacions en els pous o d'operacions combinades, no han de començar ni s'han de reprendre sense que s'hagi presentat una comunicació de les operacions a l'ACSOM ni tampoc si aquesta formula objeccions quant al seu contingut.

4. L'informe de riscos d'accidents greus per a una instal·lació destinada a la producció pot ser comú per a un grup d'instal·lacions si l'ACSOM ho autoritza prèviament.

5. Els informes de riscos d'accidents greus s'han d'actualitzar quan sigui procedent o quan ho requereixi l'ACSOM i, en tot cas, s'han de revisar cada cinc anys o en el termini que s'estableixi reglamentàriament. Els resultats d'aquesta actualització o revisió s'han de comunicar a l'ACSOM.

En cas que s'hagin de fer canvis que donin lloc a una modificació substancial, o si està previst desmantellar una instal·lació, s'ha d'elaborar un informe modificat sobre els riscos d'accidents greus.

Per modificació substancial s'entén, en el cas dels informes sobre els riscos greus, una modificació de la base sobre la qual es va acceptar l'informe original, inclosos, entre altres coses, les modificacions físiques, la disponibilitat de coneixement o tecnologia nous i els canvis en la gestió operativa.

6. Els operadors en el medi marí i els propietaris han de complir les mesures que estableixin l'informe sobre els riscos d'accidents greus i la documentació que integri la comunicació d'operacions.

Article 8. *Pla intern d'emergència.*

1. Els operadors en el medi marí o, si s'escau, els propietaris, han d'elaborar plans interns d'emergència que han de tenir en compte l'informe sobre els riscos d'accidents greus i han de formar part d'aquest. Aquests plans han d'incloure una anàlisi de l'eficàcia de la

resposta davant els vessaments d'hidrocarburs i han de ser coherents amb el pla d'emergència extern a què fa referència l'article 13, i s'han de coordinar amb els plans de contingència a què fa referència la normativa en matèria de resposta davant la contaminació marítima.

Als efectes d'aquest Reial decret llei s'entén per pla intern d'emergència un document, preparat pels operadors en el medi marí o, si s'escau, pels propietaris, de conformitat amb els requisits d'aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament, que ha de reflectir les mesures dirigides a prevenir l'agreuiment o a limitar les conseqüències d'un accident greu relatiu a les activitats relacionades amb la recerca i l'explotació d'hidrocarburs en el medi marí.

2. Els plans interns d'emergència s'han de posar en pràctica sense cap dilació per respondre davant qualsevol accident greu o situació amb risc immediat d'accident greu.

3. L'operador en el medi marí i el propietari han de garantir, en tot moment, l'accés als equips i als coneixements pertinents per al pla intern d'emergència, i els han de compartir amb les autoritats responsables per a l'execució del pla extern d'emergència, previ requeriment d'aquestes.

4. El pla intern d'emergència s'ha d'actualitzar:

a) arran de qualsevol modificació substancial de l'informe sobre els riscos d'accidents greus i

b) en cas que una instal·lació mòbil no destinada a la producció hagi de dur a terme operacions en un pou o operacions combinades, o s'hagin modificat les característiques del sondeig o de la seva localització, amb la finalitat de tenir en compte l'avaluació de riscos efectuada durant la preparació de la comunicació de les operacions de pou o operacions combinades;

Aquestes actualitzacions s'han de comunicar a l'ACSOM per completar la comunicació corresponent de les operacions combinades i a les autoritats responsables de l'elaboració dels plans externs d'emergència per a la zona considerada.

5. El pla intern d'emergència ha de ser coherent amb qualssevol altres mesures relatives a la protecció i el salvament del personal de la instal·lació afectada, atenent especialment el servei públic de salvament que regula la normativa de marina mercant.

Article 9. *Verificació independent.*

1. Als efectes d'aquest Reial decret llei s'entén per verificació independent l'avaluació i la confirmació de la validesa d'una declaració escrita donada per una entitat o part organitzativa de l'operador en el medi marí o del propietari que no estigui controlada ni sota la influència de l'entitat o part organitzativa que utilitzi les declaracions.

No obstant això, reglamentàriament es determinen els supòsits en què el verificador independent hagi de ser extern a la mateixa part organitzativa de l'operador en el medi marí o propietari.

2. Els operadors en el medi marí i propietaris han d'establir programes de verificació independent, de conformitat amb els requisits que reglamentàriament s'estableixin, amb la finalitat de:

a) pel que fa a les instal·lacions, garantir de manera independent que els elements crítics per a la seguretat i el medi ambient identificats en l'avaluació dels riscos per a la instal·lació i que descriu l'informe sobre els riscos d'accidents greus són adequats, i que el calendari d'examen i de prova dels elements esmentats és adequat, està actualitzat i s'executa segons les previsions;

b) pel que fa a les comunicacions de les operacions en un pou, garantir de manera independent que les mesures de disseny i de control del pou són adequades en tot moment respecte de les condicions de perforació previstes.

3. Els operadors en el medi marí i propietaris han de:

a) Respondre al dictamen del verificador independent i prendre les mesures oportunes a partir d'aquest.

b) Conservar la documentació esmentada durant un període de sis mesos o en el termini que es determini reglamentàriament, des de la terminació de les operacions relacionades amb la recerca i l'explotació d'hidrocarburs en el medi marí a què estiguin vinculades.

c) Posar a disposició de l'ACSOM el dictamen rebut del verificador independent, així com les accions portades a terme en resposta al dictamen esmentat.

4. Els resultats de la verificació independent s'entenen sense perjudici de la responsabilitat de l'operador en el medi marí o del propietari en relació amb el funcionament correcte i segur dels equips i els sistemes subjectes a verificació.

CAPÍTOL IV

Autoritat competent

Article 10. Funcions de l'Autoritat Competent per a la Seguretat de les Operacions Marines en matèria d'hidrocarburs.

1. L'Autoritat Competent per a la Seguretat de les Operacions Marines en matèria d'hidrocarburs (d'ara endavant, ACSOM) és responsable de les funcions següents:

a) Acceptar, si s'escau, els informes sobre els riscos d'accidents greus, avaluar les comunicacions de disseny i avaluar les comunicacions d'operacions en els pous o d'operacions combinades, i qualsevol altre document d'aquesta naturalesa que els sigui presentat;

b) supervisar el compliment per part dels operadors en el medi marí i dels propietaris del que disposa aquest Reial decret llei, incloses les inspeccions, les recerques i la instrucció d'expedients sancionadors;

c) assessorar altres autoritats o organismes;

d) elaborar plans anuals;

e) elaborar informes, així com publicar o notificar informació en els termes que es determinin reglamentàriament;

f) cooperar amb la Comissió Permanent d'Investigació d'Accidents i Incidents Marítims per a la investigació de les causes tècniques dels accidents i incidents marítims, en la investigació de qualsevol accident greu que ocorri en el medi marí.

g) cooperar amb les autoritats competents d'altres estats membres, amb la Comissió Europea, amb el grup d'autoritats de la Unió Europea per a les activitats en alta mar del sector del petroli i el gas (EUOAG), i amb els punts de contacte;

h) les altres que reglamentàriament se li encarreguin sempre que això no suposi un detriment del que disposa l'apartat 2 d'aquest article.

2. En l'exercici de les seves funcions, l'ACSOM ha d'actuar sota els principis d'objectivitat, transparència, coherència, proporcionalitat i independència.

3. Per a l'exercici d'aquestes funcions, l'ACSOM està facultada per requerir dels operadors en el medi marí i dels propietaris la informació addicional que consideri oportuna, així com per requerir-los les modificacions necessàries per garantir la conformitat dels documents amb els requisits que estableixen els articles 5 i 6 d'aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament i execució.

4. En cap cas, els actes administratius dictats per l'ACSOM en l'exercici de les seves funcions suposen una transferència de responsabilitat de l'operador en el medi marí o del propietari a l'Administració, i sempre correspon a aquests la responsabilitat primària en la protecció de les persones, els béns i el medi ambient, sense que aquesta es pugui traslladar als contractistes.

Article 11. Funcionament de l'ACSOM.

1. S'ha de garantir en tot moment la independència i l'objectivitat de l'ACSOM en l'exercici de les seves funcions reguladores i particularment respecte del que disposa l'article 10.1, paràgrafs a), b) i c).

Amb aquest fi, s'han d'evitar els conflictes d'interès, d'una banda, entre les funcions de l'ACSOM i, de l'altra, les funcions relatives al desenvolupament econòmic dels recursos naturals en el medi marí, l'atorgament i la transmissió dels títols demaniais respectius, així com el cobrament i l'administració dels ingressos associats.

2. Per garantir que l'ACSOM disposa dels mitjans necessaris per a l'exercici correcte de les seves funcions, es poden subscriure acords formals amb agències o altres organismes, públics o privats, nacionals o estrangers, per a la provisió de coneixements tècnics objectius especialitzats. En tot cas, s'ha de garantir que l'objectivitat d'aquests organismes no es pugui veure compromesa per possibles conflictes d'interès.

3. Mitjançant un reial decret s'han d'establir la composició i les disposicions necessàries per al funcionament adequat de l'ACSOM. A aquests efectes, cal atènyer-se, si s'escau, a les disposicions sobre òrgans col·legiats que preveu la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Article 12. *Facultats de l'ACSOM.*

1. L'ACSOM pot exigir millores i, en cas necessari, prohibir que continuï el funcionament de qualsevol instal·lació o part d'aquesta o de qualsevol infraestructura connectada, si els resultats d'una inspecció, d'una revisió periòdica de l'informe sobre els riscos d'accidents greus o de les modificacions de les comunicacions presentades, mostren que els requisits i les obligacions que estableixen aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament i execució no s'han complert, o que la seguretat de les instal·lacions o de les operacions relacionades amb la recerca i l'explotació d'hidrocarburs en el medi marí susciten inquietuds raonables.

2. A sol·licitud de l'ACSOM, les empreses registrades a Espanya que duguin a terme, directament o a través de les seves filials, operacions relacionades amb la recerca i l'explotació d'hidrocarburs en el medi marí fora de la Unió Europea, en qualitat de titulars o operadors, han d'informar de les circumstàncies d'un accident greu en què hagin estat involucrades.

3. L'ACSOM ha d'establir mecanismes per a la denúncia confidencial de problemes que afectin la seguretat i el medi ambient en relació amb operacions de petroli o de gas en el medi marí, qualsevol que sigui el seu origen, i ha d'investigar aquestes comunicacions conservant l'anonimat de les persones en qüestió.

A aquest efecte, els operadors en el medi marí i els propietaris han de comunicar als seus empleats i als contractistes relacionats amb l'operació, així com als empleats d'aquests, la informació detallada relativa a les disposicions que s'adoptin per fer les denúncies a què fa referència l'apartat anterior. A més, s'han d'assegurar que la denúncia confidencial s'esmenti en les formacions i comunicacions que els estiguin adreçades.

CAPÍTOL V

Pla extern d'emergència

Article 13. *Pla extern d'emergència.*

1. L'Administració General de l'Estat ha d'elaborar un pla extern d'emergència que ha de contenir el conjunt de totes les instal·lacions de recerca i explotació d'hidrocarburs en el medi marí, així com les infraestructures connectades i les àrees potencialment afectades. S'hi han d'especificar la comesa i les obligacions financeres dels titulars i dels operadors en el medi marí.

2. El pla extern d'emergència l'ha d'elaborar el Ministeri de Foment en cooperació amb els operadors en el medi marí i els propietaris i, si s'escau, els titulars, l'ACSOM i previ informe de la resta d'òrgans amb competències en la matèria, i ha de tenir en compte la versió més recent dels plans interns d'emergència de les instal·lacions o infraestructures connectades existents o planificades a la zona. Així mateix, s'ha de fer amb la participació, si s'escau, de les comunitats autònomes susceptibles de veure's afectades pel pla esmentat.

3. El pla extern d'emergència específic per a instal·lacions de recerca i explotació d'hidrocarburs s'ha d'integrar en els plans nacionals vigents relatius al salvament de la vida humana en el mar i a la lluita contra la contaminació del medi marí.

4. El pla extern d'emergència s'ha d'elaborar d'acord amb els requisits que s'estableixin reglamentàriament i s'ha de posar a disposició de la Comissió Europea, dels estats membres, de tercers països potencialment afectats d'acord amb el principi de reciprocitat, i del públic. No obstant això, es consideren confidencials els elements la difusió dels quals pugui suposar, entre d'altres:

- a) una amenaça en matèria de seguretat i protecció de les instal·lacions i del seu funcionament;
- b) un detriment dels interessos econòmics nacionals;
- c) un detriment de la seguretat personal i el benestar del personal involucrat.

Article 14. *Preparació davant situacions d'emergència.*

1. Els operadors en el medi marí i els propietaris han de sotmetre periòdicament a prova el seu grau de preparació per respondre de manera eficaç en cas d'accident greu.

2. S'han d'organitzar periòdicament i s'ha de participar en exercicis i simulacions de situacions d'emergència en coordinació amb els òrgans competents en matèria de lluita contra la contaminació marina, així com amb els altres departaments i agències amb competències susceptibles de veure's afectades, incloses les d'altres estats membres, les de la Unió Europea i, sobre una base de reciprocitat, les de tercers països.

3. S'ha de mantenir un registre dels equips i serveis de resposta d'emergència que ha d'estar a disposició dels altres estats membres potencialment afectats i de la Comissió Europea i, sobre una base de reciprocitat, dels tercers països veïns.

Article 15. *Resposta davant emergències.*

1. Els operadors en el medi marí o, si escau, els propietaris, han de comunicar al més aviat possible a les autoritats pertinents, les quals han de ser identificades en el pla extern d'emergència, qualsevol accident greu o qualsevol una situació que comporti un risc immediat d'accident greu. En aquesta comunicació s'han de descriure les circumstàncies de l'accident greu o de la situació esmentada, incloent-hi, la seva ubicació i els seus possibles impactes en el medi ambient, així com les seves conseqüències potencials principals.

2. Els operadors en el medi marí i els propietaris han d'adoptar totes les mesures convenients per prevenir l'agreujament o limitar les conseqüències de qualsevol accident greu.

3. Durant una resposta d'emergència, l'ACSOM i les autoritats competents en matèria de lluita contra la contaminació marina han de recollir tota la informació necessària per portar a terme una investigació dels fets.

A aquests efectes, l'ACSOM pot exigir als operadors en el medi marí mesures addicionals per afavorir la recopilació de totes les dades pertinents i la seva conservació i impedir-ne una possible manipulació.

Article 16. *Preparació i resposta davant situacions d'emergència transfrontereres.*

1. Quan un risc d'accident greu pugui tenir efectes importants en el medi ambient de qualsevol Estat membre o, sobre una base de reciprocitat, d'un tercer país, s'ha de transmetre a l'Estat esmentat a través del sistema comunitari d'intercanvi d'informació marítima, abans que es faci l'operació, la informació pertinent perquè pugui proposar les mesures que consideri necessàries. Els riscos d'aquesta classe d'accidents greus s'han de tenir en compte en els plans interns i externs d'emergència amb la finalitat de facilitar una resposta conjunta eficaç en cas d'accident greu.

2. En cas d'accident greu o d'amenaça imminent d'accident greu, que comporti o pugui comportar repercussions transfrontereres, s'ha de comunicar a la Comissió Europea i als estats membres o als tercers països que es puguin veure afectats per l'accident greu

o l'amenaça imminent i han de facilitar la informació pertinent per a una resposta d'emergència conjunta eficaç.

3. Així mateix, a l'hora de portar a terme una col·laboració internacional s'ha de tenir en compte el que estableix la normativa marítima d'aplicació, així com els mecanismes disponibles per a l'intercanvi d'informació entre els diferents països.

CAPÍTOL VI

Infraccions i sancions

Article 17. *Infraccions.*

1. Constitueixen infraccions administratives les accions i omissions que es tipifiquen com a tals en els articles següents.

2. Les infraccions administratives tipificades en aquest Reial decret llei s'entenen sense perjudici de les responsabilitats civils, penals o d'un altre ordre en què puguin incórrer subjectes obligats en relació amb les activitats a què es refereixen.

3. En cas que el compliment d'una obligació correspongui a diversos subjectes conjuntament, han de respondre de manera solidària de les infraccions que, si s'escau, es cometin i de les sancions que s'imposin.

4. No es poden sancionar els fets que ho hagin estat penalment o administrativament, en els casos en què s'aprecii la identitat del subjecte, fet i fonament.

Article 18. *Infraccions molt greus.*

Són infraccions molt greus les següents:

a) No comunicar o ocultar qualsevol circumstància que impliqui la pèrdua sobrevinguda de la capacitat tècnica o financera per complir els requisits aplicables a les operacions en el medi marí.

b) No designar, per part dels titulars, un operador en el medi marí suplent adequat o no fer-se càrrec de les responsabilitats de l'operador en el medi marí quan hi estigui obligat.

c) No adoptar les mesures suficients per garantir en tot moment la seguretat de les operacions, quan es posi en perill manifest les persones, els béns o el medi ambient.

d) Operar una instal·lació destinada a la producció o una infraestructura connectada sense que s'hagi designat com a operador en el medi marí per a aquest fi.

e) No garantir, per part dels titulars, que l'operador en el medi marí designat manté en tot moment la capacitat necessària per dur a terme les operacions concretes en virtut del títol demanial corresponent.

f) Iniciar o reprendre l'operació d'una instal·lació destinada o no destinada a la producció, portar-hi a terme modificacions o procedir-ne al desmantellament sense l'acceptació de l'informe sobre riscos d'accidents greus per part de l'ACSOM.

g) Portar a terme o reprendre operacions en els pous o operacions combinades sense l'acceptació, per part de l'ACSOM, de l'informe sobre riscos d'accidents greus de les instal·lacions implicades.

h) L'incompliment per part de l'operador en el medi marí o del propietari del seu deure de revisió periòdica de l'informe sobre riscos greus en els casos en què s'hagin de fer canvis que donin lloc a una modificació substancial, o si està previst desmantellar una instal·lació, quan això posi en perill manifest les persones, els béns o el medi ambient.

i) Portar a terme operacions en els pous o operacions combinades sense que s'hagi presentat a l'ACSOM una comunicació de l'operació en el pou o de l'operació combinada o quan l'autoritat esmentada hagi formulat objeccions quant al seu contingut.

j) No adoptar, en cas d'ocurrència d'un accident greu, les mesures per limitar-ne les conseqüències per a la salut humana o per al medi ambient que siguin necessàries de conformitat amb l'informe sobre riscos d'accidents greus o el pla intern d'emergència.

- k) La implantació d'un programa de verificació independent o qualsevol modificació posterior que resulti en una falta de correspondència d'aquest respecte a la descripció remesa a l'ACSOM, quan això suposi un risc greu per a les persones, els béns o al medi ambient.
- l) No atendre els dictàmens del verificador independent quan amb això es posin en perill manifest les persones, els béns o el medi ambient.
- m) L'incompliment de les ordres de l'ACSOM en relació amb la millora, suspensió o prohibició de l'operació en una instal·lació o infraestructura connectada.
- n) No adoptar en termini les mesures preventives o d'evitació exigides per l'ACSOM, quan això tingui com a resultat el dany que es pretenia evitar.
- o) La interferència injustificada amb els mitjans logístics de subministrament d'una instal·lació quan es posin en risc les persones, els béns i el medi ambient.
- p) Falsejar la informació subministrada a l'Administració, quan la informació real hagi implicat l'incompliment d'algun dels requisits necessaris per obtenir l'autorització o acceptació prèvia de l'ACSOM, o quan la seva comunicació hagi suposat causa de suspensió o prohibició de l'operació per part d'aquesta autoritat.
- q) No adoptar les mesures que preveu la documentació a què fa referència l'article 7 o no suspendre l'activitat, quan aquesta presenti un risc immediat per a la salut humana o augmenti significativament el risc d'accident greu.
- r) L'omissió o la demora injustificada, en la comunicació de qualsevol accident greu o de qualsevol situació que comporti un risc immediat d'accident greu, quan això tingui com a conseqüència que els seus efectes s'agreugin o s'arriben a produir efectivament i sempre que no sigui constitutiu d'infracció en l'àmbit de la marina civil.
- s) En cas d'ocurrència d'un accident greu, no adoptar les mesures que preveu l'informe sobre riscos d'accidents greus per prevenir l'agreujament o limitar-ne les conseqüències.
- t) L'incompliment, per part del titular, de l'obligació de constituir les garanties financeres a què estigui obligat, així com no mantenir-les en vigor durant el temps en què subsisteixi aquesta obligació.
- u) L'incompliment de les ordres, les prohibicions, les instruccions o els requeriments efectuats pels titulars dels òrgans competents en situacions d'emergència o dels membres dels serveis d'intervenció i assistència, així com dels deures de col·laboració amb els serveis de vigilància i protecció, quan suposi una especial perillositat o transcendència per a la seguretat de les persones, els béns o el medi ambient, sempre que aquest fet no sigui constitutiu d'infracció en l'àmbit de la marina civil.
- v) La comissió d'una segona infracció greu en el termini d'un any.

Article 19. *Infraccions greus.*

Són infraccions greus les conductes tipificades a l'article anterior quan, per les circumstàncies concurrents, no es puguin qualificar de molt greus i en particular:

- a) Les conductes tipificades en les lletres c), h), j), k), l), o), q) i u) de l'article anterior quan no es posin en perill manifest les persones, els béns o el medi ambient.
- b) L'omissió, la resistència o l'obstrucció de la tasca d'inspecció o investigació de l'ACSOM.
- c) No conservar, per part de l'operador en el medi marí o del propietari, els dictàmens del verificador independent o les respostes amb les accions preses sobre la base dels dictàmens esmentats durant un període de 6 mesos o el que s'estableixi reglamentàriament.
- d) La realització de tasques de verificació independent quan concorrin circumstàncies que comprometin greument la independència de la verificació esmentada.
- e) L'aplicació d'una política corporativa en matèria de prevenció d'accidents greus diferent en funció de la ubicació geogràfica de les instal·lacions de producció o de les instal·lacions no destinades a la producció.
- f) No complir les obligacions d'informació en els terminis previstos o falsejar la informació subministrada a l'Administració, quan la informació real no hagi implicat l'incompliment d'algun dels requisits necessaris per obtenir l'autorització o acceptació

prèvia de l'ACSOM, o quan la comunicació d'aquesta no hagi suposat una suspensió o prohibició de l'operació per part de l'autoritat esmentada.

g) No dur a terme, per part dels propietaris o dels operadors en el medi marí, els assajos o els exercicis de preparació davant emergències en els terminis o en les condicions exigits, sempre que aquest fet no sigui constitutiu d'infracció en l'àmbit de la marina civil;

h) L'omissió o el retard injustificat en la comunicació a l'ACSOM de qualsevol accident greu, o que comporti un risc immediat d'accident greu, sense que això tingui com a conseqüència l'agreujament o l'ocurrència d'aquest.

i) No ajustar-se a les instruccions o no adoptar en termini les mesures preventives o d'evitació exigides per l'ACSOM quan no sigui constitutiu d'infracció molt greu.

j) Desatendre els requeriments d'informació de l'ACSOM quan no sigui constitutiu d'infracció molt greu.

k) La comissió d'una segona infracció lleu en el termini d'un any.

Article 20. *Infraccions lleus.*

Són infraccions lleus:

a) No preparar o no mantenir, per part dels operadors en el medi marí i els propietaris, un inventari complet dels equips de resposta a emergències relacionat amb la seva operació, sempre que aquest fet no sigui constitutiu d'infracció en l'àmbit de la marina civil.

b) No informar els empleats o contractistes, inclosos els empleats d'aquests últims, sobre els mecanismes establerts per l'ACSOM per a la comunicació confidencial de problemes de seguretat,

c) L'incompliment de qualsevol de les obligacions o requisits que conté aquest Reial decret llei quan no estigui tipificat com a molt greu o greu.

Article 21. *Graduació de sancions.*

Per a la determinació de les sancions corresponents s'han de tenir en compte les circumstàncies següents:

a) El perill resultant de la infracció per a la vida i la salut de les persones, la seguretat de les coses i el medi ambient.

b) La importància del dany o el deteriorament causat.

c) El grau de participació i el benefici obtingut.

d) La intencionalitat o reiteració en la comissió de la infracció.

e) La reiteració per comissió en el terme d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així s'hagi declarat per resolució ferma.

Article 22. *Sancions.*

1. Les infraccions tipificades en els articles anteriors són sancionades:

a) Les infraccions molt greus, amb una multa de fins a 30.000.000 euros.

b) Les infraccions greus, amb una multa de fins a 6.000.000 euros.

c) Les infraccions lleus, amb una multa de fins a 600.000 euros.

2. Quan a conseqüència de la infracció s'obtingui un benefici quantificable, la multa pot arribar fins al doble del benefici obtingut, encara que se superin els límits màxims de l'apartat anterior.

3. La quantia de les sancions s'ha de graduar atenent criteris de proporcionalitat i les circumstàncies que especifica l'article anterior.

4. La comissió d'una infracció molt greu pot comportar l'extinció dels permisos i les concessions a què es refereix el títol II de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

5. L'aplicació de les sancions que preveu aquest article s'entén sense perjudici d'altres responsabilitats legalment exigibles.

6. Les sancions imposades per infraccions molt greus, una vegada fermes, es poden publicar en la forma que es determini reglamentàriament.

Article 23. *Multes coercitives.*

L'ACSOM, independentment de les sancions que corresponguin, pot imposar multes coercitives quan prossegueixi la conducta infractora i en el cas que no s'atengui el requeriment de cessament en aquesta.

Les multes s'imposen per un import que no ha de suposar el 20 per 100 de la multa fixada per a la infracció comesa.

Article 24. *Procediment sancionador.*

1. El procediment per a la imposició de sancions, en què les fases d'instrucció i resolució estan degudament separades, s'ha d'ajustar als principis dels articles 25 a 31 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, sense perjudici que reglamentàriament s'estableixin especialitats de procediment per a la imposició de sancions que preveu aquest Reial decret llei.

2. El termini màxim per resoldre i notificar els expedients sancionadors tramitats de conformitat amb el procediment previst és d'un any, a comptar de la data en què es produeixi la seva iniciació.

A aquests efectes, l'òrgan encarregat de la iniciació i instrucció de l'expedient sancionador és l'ACSOM a què fa referència el capítol IV.

L'autoritat esmentada ha de remetre l'expedient instruït i la proposta de sanció a l'òrgan competent per a la seva resolució amb un termini d'antelació mínim de dos mesos abans de la finalització del termini màxim per resoldre i notificar els expedients que preveu el paràgraf anterior.

Transcorregut aquest termini d'un any sense que s'hagi dictat i notificat cap resolució, s'ha de declarar la caducitat del procediment i s'ha d'ordenar l'arxivament de les actuacions amb els efectes que preveu l'article 95 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. Quan la infracció administrativa pugui ser constitutiva de delictes o falta penal, iniciat el procediment sancionador, s'ha de donar trasllat del tant de culpa al Ministeri Fiscal, i se n'ha de suspendre la tramitació fins que es dicti una resolució judicial ferma que posi termini a la causa o el Ministeri Fiscal torni les actuacions. Si no s'ha apreciat l'existència de delictes o falta penal, l'òrgan administratiu competent ha de continuar l'expedient sancionador amb vinculació als fets declarats provats en la resolució judicial ferma.

Article 25. *Competències per imposar sancions.*

La competència per a la imposició de les sancions corresponents a les infraccions en matèria d'aquest Reial decret llei correspon:

- a) Al Consell de Ministres per la comissió d'infraccions molt greus.
- b) Al titular del Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital per la comissió d'infraccions greus, o, una vegada es constitueixi, l'ACSOM.
- c) Al titular de la Secretaria d'Estat d'Energia per la comissió d'infraccions lleus, o, una vegada es constitueixi, l'ACSOM.

Article 26. *Prescripció.*

Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys de la seva comissió, les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap de 18 mesos.

Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys, les imposades per infraccions greus, al cap de dos anys i les imposades per infraccions lleus, al cap d'un any.

Disposició addicional primera. *Exercici de les competències atribuïdes a l'Autoritat Competent per a la Seguretat de les Operacions Marines en matèria d'hidrocarburs.*

1. Fins que no es constitueixi l'Autoritat Competent per a la Seguretat de les Operacions Marines en matèria d'hidrocarburs (ACSOM) o el nombre total d'instal·lacions mar endins normalment ateses sigui inferior a sis, les funcions atribuïdes a aquesta les han d'exercir el Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital i la resta de ministeris amb competències en matèria de medi ambient, en matèria marítima, seguretat industrial, treball, seguretat social i prevenció de riscos laborals, segons que correspongui.

Al Ministeri d'Energia, Turisme i Agenda Digital, li correspon, llevat que el Govern determini el contrari, la coordinació de l'exercici de les diferents funcions per part dels departaments afectats.

A aquests efectes, s'han d'habilitar els mecanismes adequats per evitar conflictes d'interès entre l'exercici de les funcions que defineix el capítol IV d'aquest Reial decret llei i les decisions relatives a l'atorgament de permisos de recerca i concessions d'explotació en el medi marí, així com qualsevol altra de relativa al desenvolupament econòmic dels recursos naturals mar endins.

2. Quan el nombre d'instal·lacions normalment ateses sigui igual o superior a sis, s'ha de constituir l'ACSOM en el termini de sis mesos des de la confirmació del supòsit esmentat.

Aquest òrgan és independent de qualsevol de les funcions relatives al desenvolupament econòmic dels recursos naturals mar endins, a l'atorgament de permisos de recerca i concessions d'explotació en el medi marí, així com de la recaptació, i a la gestió dels ingressos procedents d'aquestes activitats.

Disposició addicional segona. *Supòsits d'administració d'instal·lacions.*

Les obligacions que estableix aquest Reial decret llei per als titulars de concessions d'explotació de jaciments i d'emmagatzematges subterranis en el medi marí són aplicables, en el que sigui procedent per raó de les funcions encomanades, als qui exerceixin, en virtut d'una disposició legal, l'administració d'instal·lacions que hi hagin estat associades.

Disposició transitòria única. *Instal·lacions i projectes de recerca i explotació en actiu.*

Els titulars i els operadors en el medi marí de concessions d'explotació de jaciments i d'emmagatzematges subterranis, així com els titulars i els operadors en el medi marí de permisos de recerca d'hidrocarburs, vigents a la data de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, així com els projectes associats a aquests, quan comprenguin àrees del medi marí, s'han d'adaptar al que disposa aquest Reial decret llei en el termini de sis mesos des de la seva entrada en vigor.

Així mateix, les instal·lacions existents en el medi marí s'han d'adaptar a les disposicions que preveu aquest Reial decret llei en el termini de sis mesos des de la seva entrada en vigor.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions d'igual o menys rang que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que preveuen les regles 13a, 18a, 20a i 25a de l'article 149.1 de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva sobre les matèries següents: bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, legislació bàsica sobre contractes i concessions administratives, marina mercant i bases de règim miner i energètic, respectivament.

Disposició final segona. *Incorporació de normes del dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret llei s'incorpora parcialment a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2013/30/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juny de 2013, sobre la seguretat de les operacions relatives al petroli i al gas mar endins, i que modifica la Directiva 2004/35/CE.

Disposició final tercera. *No-increment de despesa.*

Les mesures que inclou aquesta norma no poden suposar un increment de dotacions ni de retribucions ni d'altres despeses de personal.

Disposició final quarta. *Desplegament i execució.*

1. S'autoritza el Govern perquè, en l'àmbit de les seves competències, dicti les disposicions reglamentàries necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reial decret llei.

2. En particular, en el termini màxim de tres mesos des de la convalidació d'aquest Reial decret llei, el Govern, a proposta del ministre d'Energia, Turisme i Agenda Digital, ha d'aprovar un reial decret que desplegui el que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 17 de novembre de 2017.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY